
Здравейте, д-р Вrabчев. Ще ви помоля за анонимност, тоест да не споменавате откъде съм, защото градчето ни е малко и доста хора ме познават. А и, честно казано, малко ме е срам от въпроса, който ще ви задам. С жена ми Петя сме семейство отскоро и още нямаме деца. Сексът ни е добър, поне според мен. Правим го почти всяка вечер и лично аз нямам никакви забележки към нея. Оная вечер обаче тя ми каза нещо, което, признавам си, хич не разбрах. Помоли ме да затворя очи и да си представя, че е цигулка в ръцете ми. Какво ли искаше да ми каже?

Доньо

Здравейте Доньо,

Поздравления за Вас самия, че сте се намерили с такава умна и интелигентна жена!

Поздравления! За красотата и – не знам. Но сигурен съм че Ви допада и че е хубава...

Имам навика, когато отговарям на писмата от читатели да си пускам диск с джазова музика. И то в повече пъти спиричуели и госпели! Сиреч – една прочувствена църковна музика. Толкова прочувствена, че направо се разпадаш от любов и чувства. Така те омагьосва, тази музика, че нямаш никаква възможност да не обичаш. Да обичаш Господ Бог. И да обичаш всичко що е живо на тази Божи свят, където си и ти. И след като си я

слушал и още повече след като ти без да искаш си я запял – след това се чувстваш друг човек. Човек, който преди всичко обича. Човек, който преди всичко е обречен да прави добро. Да помага на другите до него. Да не се оплаква, а да търси пътища, по които да протече така живота му от тук насетне, за да заслужи, както любовта на ближния си, така и любовта на своя Господ Бог. И тогава всички социални бариери между хората падат. Остава само една дума ...Любов. И то написана с главни букви в съзнанието ни, в сърцата ни. И най-вече в душите ни.

{youtube}ZoJz2SANTyo{/youtube}

Ама била тази музика черна. И какво от това? Нали най-казваната дума в тези мелодии е Христос. Нали? Той бе разпнат за да ни изкупи нашите грехове. Нали? Той ни завеща Любов. И според мен – любов всякаква. И най-вече тази, в която ние обичайки се като мъж и жена, създаваме децата си. Прекрасно е.

{youtube}DG8r0mNGoL0{/youtube}

И още – ние православните християни също имаме подобна музика. Музика, която да събуди сърцата и душите ни за любов. Само, че не я знаем. А не я знаем, защото почти не се изпълнява. А камо ли да я имаме и на дискове. Става дума – за онези великолепни изпълнения на църковна музика, сътворени от светеца Йоан Кукузел – Ангелогласният. Постарайте се да чуete само неговите – „Достойно естѣ" и „Милост Мира Тебе поем".

{youtube}yIckwWEP92w{/youtube}

{youtube}bQjEAITu59I{/youtube}

А какво да кажа за онази своенравна балада. Нарича се – „На Многая Лета". Уникално изпълнена от най-големия Бас на човечеството, прокудения някога син на България – артиста Борис Христов. Но всъщност, това е песен за България и за нас българите. И лично аз се гордея с нея. Когато тя звучи - ставам прав, пея и плача. Да – плача! Искam не искам – плача!

{youtube}fThemQvCXYM{/youtube}

А защо пиша всичкото това до тук? Вижте, в любовните взаимоотношения има две страни - Той и Тя. Но за съжаление, и то за голямо съжаление, има така наречените условности, на които искаме, не искаме започваме да робуваме. За да бъда по-ясен за това, което искам да Ви кажа, ще си послужа със следния пример. Хайде сега пък вие си затворете очите. Затворих те ли ги? И сега ще произнеса думата „секс"! Няма шега – произнасям тази дума. И не само това – моля Ви за Вашата лична представа за тази дума, точно когато сте със затворени очи. Но искам Вашата информация за тази Ви представа веднага! Да ми кажете веднага за какво се сещате в този момент. Сигурен съм, че Вашите представи няма да са много. Най-малко – две, три, не повече. Иде реч за две-три пози, за два-три начина на любене. И толкоз!

Веднага се сетих за следното: "А, къде останахте чудни вечери?", пардон – чудни нощи. С още по-чудни начини на любене! А не само два-три такива, не само!

Само че... Само че като семейна сексуална двойка, оплетена във всекидневието – тези чудни вечери вече не са толкова срещани. Нещо повече – дано не са забравени и то завинаги! Дано!

А сега – най-важното! Това, че все още нямате рожби мен лично малко ме тревожи. Защото какво е любовта, когато няма най-хубавото – нейният плод, децата? Но сега ще иде реч за друго. Кое се казва – на думи и на дела! На думи – всички сме разкрепостени. Казваме – нищо не ни е чуждо в секса и стига да го поискаме – ще го правим. Ние – двамата. Ние двамата ще го правим и ще си доставяме един друг необходимото удоволствие. Да, ама това е на думи. Защото на дневен ред идват делата. Но когато не идват... в случая със съпругата Ви и Вас самия – тя търси една подсказка. Макар и метафорична. Метафорична – защото се страхува какво ще кажете за това. И е дълбоко права. Тъй като в практиката си съм се уверил, че когато на единият от партньорите му е доскучало от еднообразието в любенето търси заобиколен път на искане за нещо по-хубаво. И това защото се бои от отрицателната реакция на партньора си. Сиреч ти от кой или коя си научила тези перверзни работи? Няма такова нещо – но все пак страхът си е страх. Но да се върнем към подсказката на съпругата Ви. Вижте лично аз самият в публикациите си не рядко правя асоциация на женската психосексуалност с един друг музикален инструмент - Арфата. И не е лъжа, че най-хубаво любят онези мъже, които са майстори-музиканти на този инструмент. Напипват най-чувствените струни там и изпълняват винаги най-страстната мелодия.

В случая при вас двамата е същото. Но веднага бързам да кажа, че тя самата в никакъв случай не е искала да Ви засегне и да Ви обиди. А е подходила много тактично.

Страхотна жена! Много толерантна, възпитана и културна. Много мъже ще ви завидят за нея. И така нейното послание, дешифрирано, е следното. Аз съм душа. Аз съм душа в една цигулка. Тази цигулка е в ръцете ти. Моля те, свиря на нея най-нежните мелодии. Най-нежните мелодии, когато се любим. И нека нямаме задръжки. И нека нямаме задръжки! А аз ще ти си отблагодаря и то много ще ти се отблагодаря, когато ще свиря благодарение на моя знаещ и можещ музикант – най-сладострастните мелодии!

Ето – това е БЛУС! Когато Божествената мелодия за обич слива не само душите и сърцата ни. Но и телата ни. И то така, че не можем да се откъснем един от друг след акта! Това е блус. С нейното тяло и Вашето умение да свирите на тази своеобразна цигулка!

Знаете добре традицията ни. Пак за довиждане любовен стих. Написан от перото на господин Стефан Главчев. Напомням и за литературния му псевдоним - Ясен Ведрин. Ето го:

МОЯ СИ

Моя си, моя си! Толкова чиста и моя,
колкото вятър танцува на голия връх.
Бих те събрал като капчици дъжд от пороя.
Бих те рисувал в прозорците само от дъх.

Моя си, моя си! Светъл предел в необятно,
дълго измолвано с нощна молитва небе.
Изгрев от случване в утрото сребърно-златно.
Облак от вярност и прицел за силни криле.

Моя си, моя си! Вечност, която побира,
точният смисъл на няколко мъжки слова.
Трепнали струни на нежно събудена лира.
Цвете, разлистено в стръкове буйна трева.

Моя си, моя си! Толкова чиста и моя!

Повей от бъдното. Тътен на силна вода.
Трепет в изричане. Нежна сълза за покоя!
Крайт на моето търсене - в зов и следа!

На края нека да си припомним и повторим онези две-три слова от този своеобразен апотеоз за любовта. А те са следните: „Трепнали струни на нежно събудена лира“!

д-р Илия Врабчев - сексолог, психотерапевт